

զան Նօր կողմէն, և եթէ պակասութիւն մ' ալ գտնուի, այն ալ չէ թէ որ երաժշտ չկայ, այլ պատճառը աղքային հին ախտ մ' է ։

Այս է՝ երաժշտներնիւ ամբողջ ազգէն քաջալերուած չեն ըստ օրինի, Լյաժանութիւնը ցայսօր զրկանկ կը կրէ մեր ազգէն ։ իւր արժանաւոր վարձն ու քաջալերութիւնը վայերած չէ, վասն զի դեռ ազգն ալ ճանշած չէ նորա արժանիքը, դեռ չէ ճանշած մէկ աշխատիրութիւնը գոյն է ու առաջարկութիւնը մարդաւա զգացում տուած ատեն՝ երաժշտութիւնն ալ չունչ է հոգի կուտայ. դեռ չիմացաւ որ բանասիրութիւնը հայրենեաց ճանապարհը առ վեցուցած ատեն ։ երաժշտութիւնն ալ հոն քայլ առնել կուտայ. երաժը տութիւնն աւելի հաւատարիմ բարեկամ չը կայ մարդուն, որ վետաց վեշտակից ու ուրախութեանց ուրախակից և խիստ ալ գաղանապահն է, զդիտացաւթէ բանաստեղծին հեղինակութեան սրբագրին է աս։

Ի՞նչ իրաւունք է, ուսմանց ամէն կարգին ու մասանց հարցաքննութեան արդիւնքը և նօմը նշանակել, ասորը ոչ ու անոնց մրցանակը տու, ասորը ոչ. ինչու տղան մննը ուսմունքի քննութիւն տայ և ասոր ըստայ, եթէ առաջնը քրիստոնէութիւն եւ հաւատաց կուտայ, առ ալ անոր խունկ սրտի պատրաստել կուտայ ։ ափան, չենք դիտեր Բո կ'երթանք, եթէ յառաջ. Լյանպէս երաժշտի մը հետ վանքը իւրեն սեփհական նկարիչ մ' ալ ունի որ բաւական նուր բը երեւակայութիւն և վարժ ու հմուտ ձեռք ունի, որոց ննունքն է նաեւ տահմանադրութիւն կայը և ուրիշ մէկ քանի գիւտեր ու.

վարպետաշէն բաներ, սակայն լոկ լշտայի Որբազանին քաջալերութեամբը բան շրջար, որչափ որ ազգին հանրութիւնը գիտնայ և խրախուսէ ։ և մեր խուզած էական կէտն ալ այս է հոս, որ մեր ժողովուրդը ասոնց յարդն ու արժէքը չէ զգացած. վասն զի մեր լը բագիրք ասոնց վրայ տակաւին խօսիլ չեն սկսած, չեն ճանցուցած ու որով պատճառ կ'ըրան ասոնց վհատութեալ և արուեստին կամ գիտութեան ազգին մէջ մեռնելուն (1)։

Մէր ազգը Լյարոպացոց արտաքին ձեղն կապիին է, անոնց յառաջադիմութեան կեղեւը միայն ունի, իսկ հիւթն ու ոգին իրաց թողուցած է։

Լինու.

յերուսաղէմ
1869, ապրիլ 9

ԹԱՅԹԱԼ

ԺԵՄՇԵՍԵԿԵԳՐԵԿԵՎԵՔ

Ուրախութեամբ սրտի կը լցսեմք որ Օմիւռնիոյ սուրբ Ուտեփանոս եկեղեց և յ Լատկերեցութեան պաշտօնը Շիվճեան Որժանապատիւ և խոհեմազարդ Տէր Յովհաննէս քահանային յանձնուերգ, փոխանակ Որժ. Տէր Գէորգ քահանային, որ իւր ծերութեան շաբաւնակ տկարութեան պատճառաւ հրաժարած է ։ մեծ եանդ է նախանձաւութիւն տիրած է քահանայական խմբին, սրոնք հաւաքրուելով բայց ի քանի մի կանոններ հաստատելէ իւրենց պաշտօնին վերաբերեալ, այլ և ընթերցարանի մենեակ մի հաւատատեր են յիշեալ եկեղեցւոյն մէջուր կ'ընդունին առ այժմ քանի մի տեսակ

(1) Մէնք թեսէտ յասուկ տեսրական խօսք ու պատրաստուած եմից վազուց ասոնց նկատմամբ ուսու ասելը էկա վեմնկուզնէն երկու խօսք չնկար

ազգային լրագիրներ, և կը փափաքեն նաեւ կրօնական և բարոյական դրեանց հաւաքածոյ մի ևս ձեռք բերել չնոր հիւ բարեպաշտ ազգայնոց :

Քահանայական խմբի մի առաջնն անդամ լրուած սոյն կրօնասիրական և բարոյական շարժումը մեծ պատիւ կ'ընէ Օմիւռնիոյ հայ հասարակութեան, և կրնայ բարի օրինակ լինել նաեւ ուրիշ հայրնակ քահանայից, վասն զի գիտեմբ ստուգիւ և փորձիւ՝ որ եկեղեցականաց օրինակը աւելի ազդեցութիւն և տպաւորութիւն ունի աշխար. հական և ռամիկ ժողովրեդան սրտին և մոքին վերայ, թէ՛ ի մոլութիւն և թէ յառաքինութիւն :

— Ծանոյս 9ին Գեր. Զալալեան Այրդիս Արքազանը մեծ յարդանօք ընդունուեցաւ, որուն մինչեւ Յոպակէ, որ է 12 ժամու միջոց, երկու օր յառաջ դիմաւորելու գացած էին մէկ քանի վարդապետներ և մինչեւ քանի մը ժամուան ճանապարհն ալ ուրիշներ, որնք ճանապարհ մէջ իրարու և Արքազանին ու իրեններուն հետ միանաւ լով չքեզութիւն մը կազմած էին. իսկ վանքի մէջ մնացածները՝ բաց ՚ի Արքազան Պատրիարք Հորմէն, Ո. Յակովը գուռուը դիմաւորելով յարդանօք առաջնորդեցին ՚ի Ո. Գիլսադիր եւ անտի ժառանգակաւոր աշակերտաց քաղցրանուագ երդերով գէտպ ՚ի Պատրիարքարան, ուր Պատրիարք Հօր հետ սիրով ողջագուրելէն և փոքր տեսութիւն մ' ընելէն յետոյ հանգիստ ըրաւ իրեն համար յատուկ պատրաստուած սենեակը :

— Կմանօրինակ մեծարանօք և ընդունելութեամբ, ամսոյս 18ին, Այս Աթոռու ժամանեցին Գեր. Իգնատիոս և Սիմէոն Արքազան Եպիսկոպոսները :

— Աթոռոյս Այժ. միուրան Աստուա-

ծատուր վարդապետոց հետեւեալը կը դրէ մեզ շգիպատօէն, « Ծնդդիոյ Ժեներալ կոնսիլը յատուկ լուր զրկելով իւր թարգմանին հետ տեղըսա առաջնորդարանը՝ եկաւ մեզի ուղեց, գնացինք եւ սա հետեւեալ խօսքերը առաջարկեց մեզ, « Գեր. Խահակ Եպիսկոպոսին եւ իւր ընկերներուն Հապեցանի որ սահմանի մէջ ըլլալը գիտէք. ԱՊատախաննեցինք որ իրենց մէ եկած մէկ նամակէն կը ստուգենք թէ՛ Պիլեաս գաւառին մէջ են, բայց վերադառնալու համար ոչ ճամբայ կայ, ոչ դրամ և ոչ հանդերձ, այնպէտ յետին խղճութեան մէջ մնացեր են դեպէ այլ մեր գիտոցանքը խօսեցանք. ԱՊատախաննեց Ժեներալը թէ՛ Տէրուաթենէն մեզի յատուկ հրաման կայ ։ Որ այդ մարդկանց բալթը ծախըք եւ պիտոյքը հոգալով՝ մարդ զրկենք բերել տանք, 1000 լեւ ճամբառ, ճախրէ, Եպիսկոպոսի կառավարութեան կողմէն յատուկ մարդ և այլ պիտօնանի եղած ները. և մեզի ալ հրաման ըրին որ իւր բարձանչիւրոց երկու խաթը դգեստ պատրաստենք, որոց դրամը իրենք պիտի հատուցանեն. Ունք ալ յատուկ ցանկ մը շնեւլավ՝ գլուխ ֆեսէն սկսեալ մինչեւ ոտքի կոնդուրան իւր սարօքն պատրաստել կուտանք ութ օրէն վերա ջը (10ն Վարիկի) պիտի լրանայ ամեն բան և Ճամբայ պիտի ելլան Հապեցան գացողները ։

— Այս արդի թէ՛ Հայոց եւ թէ այլ քրիստոնեայ ազգաց ուխաւոր ները առաւել բազմաթիւ էին քան անցած տարուանը. բայց գոհութիւն Այսուծոյ որ տօնական հանդէսները կատարուեցան ամենայն խաղաղութեամբ. Քաջայսոյ ենք որ այսուծ հետ տեսա. խաղաղութիւնը կամաց կամաց պիտի ամիեւ այն նուիրական տեղեաց մէջ, որոնք երբեմն արիւնհեղութե-

եւ խոռովաճեան վայրեր կը փօխար կուէին ՚ի նախատաինս ՚ի դիմուոնէութեան ՝ լոյս խաղաղական յուսով մը խիթարուած՝ քաղցր պարոտ կը համար րի Ոիօնը շնորհաւորել ՚ի դիմուոնի յուսակը Յարութիւնը և բոլոր Հայոց Ագդէն համար մաղթել կատարեալ յարութիւն ՚ի թմրութենէ ։ յարութիւն ՚ի տպիտութենէ ։ յարութիւն ՚ի նիւթական և ՚ի բարոյական մեռեւթենէ ։

Օ.ՈՒԵՐ ՃԵԼԻՔ

(Հարուեակութիւն, առև թիւ 2):

13. Ը քաքացի զինուոր մը իւր զօրապետին ձիուն վերայ պատահելով՝ ձիուն սանձէն բռնելով զանիկաց կայնեցուց և հարցուց անոր թէ ձիուն գինը քանի՞ է ։ Օ օրապետը տեսնելով անոր ինչ վիճակի մէջ ըլլալը, տուն մի տանել առւատ և այնտեղ պառկեցուցին ։ միւս օր առաւոտ զօրապետը գնաց այնտեղ հարցնելու թէ ձիուն Բնչ կուտայ ։ սթափած զինուորը պատախանեց, տէր իմ, այն որ երեկ երեկոյն ծախտա առնել կուզէր, այս առուտու կանուխ ելաւ գնաց ։

14. Ն մին երիտասարդ մի որ ամենեւին կարդալ չէր գիտէր, գեղեցիկ գիրք մի պարգեւ ընդունած էր, զայն ցոյց տալու համար եկեղեցին տարա և կարդալ կը ձեւանար մեծ շերմեռանդութեամբ ։ գմբաղդաբար երիտասարդ մի որ անոր ետեւի կուլ մը կանդնած էր, աեսաւ որ գիրքը գըլ խիվայր բռներ է, ըստ անոր պարոն, կ'աղաւեմ թաղութիւն շնորհէ համար ձակութեանս որով քեզի կը հարցնեմ, ինչ համար գիրք գլխիվայր բռներ

ես ։ Պատախան տուաւ անմիտ երիտասարդը ցախլիկ եմ ։

15. ՚մժիշկ մի իւր նելքին սենեկին մէջ շատ զքաղած ըլլալով, տեսաւ որ պղոմիկ աղջիկ մի մուա այն տեղ կը բակ ուղելու, բայց բժիշկը ըստ անոր թէ կրակը տանելու համար բան մի չունիս ։ և անօթ բնտրելու տեղնը, պղամիկ աղջիկը կրակարանին մօտեցաւ քիչ մի պաղ մոխիր առաւ իւր ձեռաց մէջ և քանի մի կրակ գրաւ վըրան ։ բժիշկը ասոր վերայ այնչափ զարմացաւ որ իւր գիրքերէն մէկը գետինը ձգեց ըսելով թէ՝ իմ բոլոր գիտութեամբս չի կրցայ այս բնական հնարքս գանալ ։

16. Ն զնուական մի քանի մի ժամանակէ ՚ի վեր իւր ընտանիքէն հեռացած ըլլալով՝ իրեն մօտ տեղերէն գիաղացիի մը պատահեցաւ, այլ և այլ հարցմունքներ ընելէ վերջը, իւր գտաւուին վրայօք ալ հարցուց թէ յառաջուան պէս շատ խենթեր կան այն տեղ ։ Յիշրաւի չէ պարոն, պատախան տուաւ գիւղացին, ձեր հոն եղած ժամանակին չափ չկայ ։ Ն զնուականը խօսքին ուր գպչիլը իմացաւ, չէ թէ միայն քարկացաւ, հապա ըստ գիւղացիին՝ կարծեմ թէ գուն անոնցմէ ըլլալու չես ։

17. Ն զնուական մի իւր սենեկապետին հետ ճամբայ ելաւ, սենեկապետը գրաստին վերայ քնանալով իւր տիրոջ վերաբիկուն կօրմնցուց, ազնուականը գլուխը գարձունելով տեսաւ անոր ձիուն վայ երերալը, և իւր վերաբիուն ամենեւին չտեսնելով, իւր գմբոհութիւր յայտնող սաստիկ ձայնով մը անդամ մի կանչեց, Յօհաննէս ուոր է իմ վերաբիկուն, և գրաւ կը բըռնեմ որ գուն կորսնցուցիր ։ Օ առայն ըլլա տեսնելով զայն ըստ ես գրաւ չեմ գներ տէր իմ, վան զի ապահով եմ